

Thomas Selännemi, Senior Forestry Consultant, Niras Finland.

Ålder: 50 +, bor i Sibbo strax utanför Helsingfors.

Kort karriärsbeskrivning

Min karriär är en kombination av jobb inom finska skogssektorn, internationellt i U-länder och internationell med bas i Finland (på konsultbyråns hemkontor). Karriären har inte varit ”antingen eller” gällande jobb i hemlandet eller internationellt, utan ”både och”, var jag har haft förmånen att växla mellan arbeten inom det finska privatskogsbruket och internationellt, behålla kontakterna, kunskaperna och möjligheterna att jobba inom båda och samtidigt kunnat dra nytta av den finska erfarenheten internationellt och vice versa.

Väsentliga faktorer i mina vägval

Min erfarenhet är att motorn i karriären är de val man gör och kvaliteten på de prestationer man utför. Men hur karriären utformar sig påverkas även i hög grad av yttre faktorer som vilka valmöjligheter som finns, samt tillfälligheterna och att man är beredd att nappa på dem då de erbjuds (”det ena leder till det andra”).

Att jag fick mitt första internationella uppdrag i Zambia 1989 är en kombination av alla ovanstående. Efter 8 år i finska skogsbruket och de senaste 3 ½ år som verksamhetsledare för Övermark skogsvårdsförening fick jag via skogsfacket METOs informationsförmedling om internationella arbetsmöjligheter veta att Finnish Volunteer Service sökte skogsfackmän till biståndsarbete i flera länder. Jag hade tänkt mig Nicaragua, men blev med kort varsel erbjuden uppdraget i Zambia, nappade på utan att fundera alltför länge och blev kvar där i 3 ½ år. Drivkraften i det val jag gjorde då tillfället erbjöds var en vilja att utvecklas professionellt, mitt intresse för internationella solidaritetsfrågor och viljan att pröva på nya utmaningar. Dessa har även sedan dess varit väsentliga faktorer som påverkat mina val.

Att jag studerade vidare till forstmästare (MSc.) i mitten på 1990 talet berodde igen på mitt eget val och yttre faktorer i form av recessionen i Finland, som gjorde att alternativten (läs jobben) fanns begränsat. Jag erhöll min forstmästarexamen och blev kort därefter erbjuden ett långtidsuppdrag i Namibia som dragare av den nationella riksskogstaxeringen. Med tanke på de utbildningskrav som idag sätts på internationellt arbete skulle avsaknaden av forstmästarexamen troligen ha blivit en flaskhals för en fortsatt internationell karriär. Att jag kunde som tre barns far, ta vara på möjligheten att jobba i Namibia då den erbjöds, berodde igen mycket på att även min fru delade mitt intresse för internationellt arbete. Det kanske igen berodde på att vi träffades i Zambia där vi båda jobbade inom biståndet. ”Det ena leder till det andra”.

Att nästa steg i karriären var Österbottens Skogsägarförbund berodde igen på kombinationen eget vägval och tillfälligheter som erbjuds. Samtidigt som vi beslutat att återvända till Finland efter 3 ½ år i Namibia fick information om förbundet sökte verksamhetsledare. Att jag var attraktiv i skogsägarförbundets ögon berodde igen mycket på mina tidigare arbeten i privatskogsbruket i Finland. Att nästa steg år 2005 blev Niras Finland berodde igen på mina tidigare internationella arbeten. Ett faktum är ju att (oftast) ju längre man kommer i karriären, desto större är möjligheter till alternativa vägval.

Utmaningarna och möjligheterna

En utmaning i början av en internationell karriär är att ”få de första åren” av erfarenhet, att bli attraktiv på den internationella marknaden. I slutet av 1980-talet var omständigheterna gynnsamma i och med finska volontärsprogrammet, som för rätt många av dagens internationella konsulter betydde de ”första årens erfarenhet” och vägen ut till en internationell karriär. Liknande system i samma skala saknas idag i Finland.

De internationella arbetena är oftast tidsbundna kontrakt. Därför står man regelbundet, då man jobbar internationellt, framför utmaningen att ”få ett jobb efter det nuvarande jobbet” om man inte råkar ha tjänsteledighet från fast arbete, vilket åtminstone inom privata sektorn varit svårt att få.

Vi har fantastiska familjeminnen från våra år i Zambia, Namibia och Kenya. Detta beror på att hela familjen trivdes både med livet, vilket i sin tur berodde på att båda föräldrarna hade intressanta jobb och att vi bodde i en trygg och trivsam omgivning. Att vi nu bor i Finland igen är ett medvetet val för att ge våra barn (17, 16, 14, 10 år) som bott upprepade gånger flyttat hit och dit ro och finländska rötter. Å andra sidan, åren i Afrika har gett dem värdefull erfarenhet, värderingar och språkkunskap för hela livet.